D·N
8/5 1947

Två ministärer

I licentiat Olle Nymans intressanta avhandling "Från minoritetsparlamentarism till majoritetskoalition" — i går omnämnd i Dagens Nyheter — finns ett sammanfattande kapitel om den första Hanssonska regeringen, en karaktäristik av dess "inre gestaltning". Det är en åskådlig skildring, som författaren av allt att döma har lyckats bra med. Läsaren får ett intryck av att följa regeringsarbetet inifrån — samtidigt slås man gång på gång av olikheterna med det nuvarande regeringssystemet. Ministären Erlander har knappast någon av de starka egenskaper som gjorde ministären Hansson så långlivad och så framgångsrik.

Själva utgångsläget var rätt olika. Trots att statsminister Hansson i motsats till Erlander till en början fick nöja sig med att leda en minoritetsministär, hade han i flera avseenden gynnsammare ställt med ett lyckat andrakammarval bakom sig och successivt växande förstakammarrepresentation. Nu har socialdemokratin haft flera valmotgångar, och i första kammaren pressas den sakta men säkert tillbaka. Per Albin Hansson insatte hela sin kraft på att tränga fram det sista stycket till majoritetslinjen, Erlander fäktar allt vad han orkar för att hålla den linjen, åtminstone med ett nödrop. Socialdemokratin är med andra ord bragt på defensiven. Under åren 1932—35 lyckades statsministern med några raska, målmedvetna grepp spränga oppositionen, skapa ett bredare underlag — "i realiteten höjde sig ministären Hansson till en majoritetsregeringsposition". Det existerade särskilt 1933—35 "ett verkligt samarbete" mellan regering och riksdag, inte minst genom partiledarförhandlingar och andra fria överläggningar med borgerliga partier, ett samarbete under regeringens ansvariga ledning (till skillnad från den föregående "utskottsparlamentarismen"). "Det kunde under denna tid inte klagas vare sig över regeringslöshet eller dess motsats: riksdagens degradering till kungl. maj:ts transportkompani." Jämför härmed de nuvarande förhållandena. Följande omdöme vore absolut missvisande om det anbragtes på det nuvarande regeringssystemet i stället för det Hanssonska på 30-talet: "Politiken fördes i den riktning som valutslagen gåvo anvisning om, men besluten fattades genom kompromisser under hänsynstagande till skilda synpunkter och intressen. Att detta hänsynstagande icke var allsidigt nog kan möjligen göras gällande, men den faktiska utvecklingen uppvisade en allt större samling kring den förda politiken. Resultatet var att såväl demokratin som parlamentarismen stod starkare och mer konsoliderade 1936 än 1932." De stod också starkare 1936 än 1947.

Två drag anser Nyman vara särskilt utmärkande för ministären Hansson: dess utomordentliga homogenitet och den starkt utbildade solidariteten. "I alla sakfrågor av vital betydelse torde enighet ha varit lätt att åstadkomma" — "det kom aldrig i fråga att offra enskilda ministrar för att förlänga ministärens liv." Alla vet att den sittande regeringen däremot lider av personliga motsättningar, som fanns redan vid statsministervalet, då Möller förbigicks, och som ingalunda försvunnit bara för att problemministern Myrdal hoppade av i en kurva.

Denna friktion blir så mycket värre som den nye statsministern i olikhet med sina företrädare inte är i stånd att "utöva ett verkligt politiskt ledarskap". Om statsminister Hansson gällde från första början att "ledarauktoriteten sattes aldrig i fråga", och "utåt framstod han som regeringens suveräne ledare". Han kunde ge departementscheferna mycket fria händer, men i de centrala politiska frågorna var det oftast han som bestämde hållningen, beräknade förhandlingarnas gång, skötte den parlamentariska regin. Men under senare år slappnade hans ledning — han kunde då inte längre hålla tillbaka Wigforss. Steg för steg närmade sig Wigforss den maktställning som blev dominerande sedan Erlander begåvats med statsministervärdigheten utan att få motsvarande myndighet. Karaktäristiskt nog omhuldas Wigforss framför andra i samband med den socialdemokratiska ledarideologin. Själv gör han vad han kan för att mobilisera massorna för sitt ledarskap.

Under 30-talet talades det om kabinettets inre cirkel när det gällde de inrikespolitiska avgöranden — en gruppbildning med statsministern som centralfigur och Wigforss, Möller och Sköld som inflytelserika medlemmar (enligt Nyman). Den "cirkeln" är nu sprängd. Ministären har liksom upplösts i sina enskilda beståndsdelar och i skiftande kombinationer. Hur statsministern förhåller sig är det onödigt att grubbla över. Han är svårplacerad — på den centrala platsen sitter han i varje fall inte. Alla vet att Wigforss har det starkaste greppet, ett nästan krampaktigt grepp om rodret. Den syn som fängslar honom och de offensiva metoder som han vill anlita ter sig inte lika tilltalande för andra regeringsmedlemmar — flera står avvisande till det samhällsideal som revolutionären Wigforss vill pracka på oss — men han har inte låtit hejda sig, han har förtvivlat brått, hans tid är snart ute.

Nu eller aldrig! Innan Wigforss drar sig tillbaka vill han stryka ett brett streck över den Hanssonska "socialreformatoriskt inriktade, samförståndsvädjande regeringspolitiken", ersätta den med en revolutionär målsättning — och målet skall nås till varje pris och i språngmarsch. Tills vidare har regeringskollegerna fogat sig. Det ser ut som om de skulle dras med ända tills avgörandet faller vid nästa års val. Då får man se vem som hade den säkraste politiska instinkten: P. A. Hansson eller Wigforss. Då visar det sig om Wigforss är en härförare — eller en härförstörare. Gamla, säkra socialdemokrater plågas av elaka drömmar om natten.

Kommittébetänkandet om riksdagstrycket

innehåller flera förslag till förbättringar, så uppenbara att de för länge sedan borde ha vidtagits. Större koncentration förordas. Nu är det vanligt att propositionerna innehåller utförliga citat ur skilda aktstycken, även sådana som är tillgängliga i tryck; de historiska redogörelserna är ofta ytterligt utförliga. Likaså förekommer dubbelskrivning i stor utsträckning, i det att utskottsutlåtandena återger åtskilligt som finns redan i de behandlade propositionerna. Större knapphet och samtidigt större överskådlighet kan här uppnås, och det svenska riksdagstrycket, som nu hör till de minst läsbara i världen, bör på detta sätt kunna vinna i användbarhet. På en punkt, den viktigaste, stannar emellertid kommittén vid ett rent negativt resultat. Den föreslår ingen ändring i fråga om riksdagstryckets publicering. För närvarande dröjer det i genomsnitt över fjorton dagar, ofta avsevärt längre, innan ett fullständigt referat över en riksdagsdebatt föreligger i tryck. I främmande länder finns däremot genomgående tryckta protokoll tillgängliga efter en eller två dagar. Påståendet att det för oss icke låter sig göra att åstadkomma en ordning som är självfallen i exempelvis Danmark och Norge, England, Frankrike och Italien är så uppenbart ohållbart att man måste betrakta vägran att föreslå en ändring som ett uttryck för bristande intresse från kommitténs sida. Ett av medlen, ehuru icke det viktigaste, att ge riksdagsdebatterna en plats i den offentliga diskussionens centrum vore att påskynda publiceringen.

Svenska tandläkaresällskapet föreslås av universitetskanslern få statsbidrag med 6.000 kr. för att ordna nya fortbildningskurser för tandläkare. Sällskapet har begärt 10.000 kr.

Riksdagssammanträden.

Torsdagen den 8 maj 1947

Utrikesutsk. kl. 11 f. m.
Konstitutionsutsk. kl. 11 f. m.
Statsutsk. 2:a avd. kl. 2 e. m.
Statsutsk. 3:e avd. kl. 11 f. m.
Bankoutsk. kl. 11 f. m.
1:a och 2:dra Lagutsk. gemensamt i 2:dra Lagutsk. lokal kl. 11 f. m.
1:a Lagutsk. kl. 11.05 f. m.
2:a Lagutsk. kl. 11.05 f. m.
1:a Särskilda utsk. kl. 10 f. m.
F. K. 2 tf. utsk. kl. 10 f. m.
A. K. 1 o. 3 tf. utsk. kl. 10 f. m.

PRESSGRANNAR

De studenter som nyss uppvaktade försvarsministern med anhållan att bli hempermitterade i stället för att sättas till handräckningstjänst fick lämna statsrådet med ett nej på fickan. Där fanns intet stöd att få. Man hade annars hoppats att hr Vougt skulle gjort vad han kunnat för att ordna den här frågan på något sätt. Stockholms-Tidningen (fp) är emellertid tillfredsställd:

Så länge vi har ett försvar är handräckning nödvändig och måste utföras av några. Om de klagande studenterna skulle undantas, måste handräckningstjänsten vältras över på andra värnpliktiga. Detta skulle inte vara rättvist. I en demokrati måste värnpliktstjänsten vara lika för alla.

Att demokrati skulle innebära att samtliga medborgare ovillkorligen måste göra samma arbete var en nyhet, replikerar Expressen (fp). Vad saken gäller är i stället att dessa studenter undergått den utbildning som de skall göra och gjort det på kortare tid än beräknat:

Därnäst att det militära befälet då utbildningsmålen nåtts uraktlåtit att ta till vara övningstiden och underlåtit detta på ett sätt som är direkt skandalöst. Där hjälper det inte med överslätande fraser om att rättvisan fordrar att alla ligger inne 300 dagar. Framför allt gör det inte så i en tid då näringslivet skriar efter folk och försvaret i sin inbitna självtillräcklighet ändå tar alltför mycket folk från arbetsmarknaden.

Kan inte militären ordna effektiv utbildning och ordentliga övningar för hela utbildningstiden, så skall man åtminstone ha så mycket av samhällsansvar att man överlåter arbetskraften till dem som verkligen kan utnyttja den.

Denna bedrövliga historia förtjänar dryftas i riksdagen. Vill man bara ordna saken, så kan man.

Att döma av olika tecken börjar det lossna på läroverksfronten, men fortfarande råder stor oklarhet i viktiga punkter. Det gäller bland annat möjligheterna för adjunkterna att avancera, en social fråga som absolut inte får underskattas. Yrkets attraktionskraft beror på hur detta problem löses, påpekar Upsala Nya Tidning (fp). Även på håll där man i det längsta hävdat betydelsen av tillgången på krafter med högsta vetenskapliga skolning förefaller det som om man nu skulle erkänna att frågan om lektorskompetensen måste omprövas:

I varje fall kan det anses rimligt att en väg utanför dispensförfarandet öppnas för särskilt förtjänta gymnasielärare med ämbetsexamen att nå den högsta lärareställningen. Den stimulans som därigenom skulle tillföras hela vårt undervisningsväsen är ett värde som man näppeligen kan bortse ifrån. F. ö. torde det redan nästa decennium bli en omöjlighet att upprätthålla kravet på kvalificerad vetenskaplig produktion vid samtliga lektorsutnämningar med tanke på gymnasiernas kraftiga utbyggnad. Än mer diskutabelt är det att rektorsbefattningarna vid de högre allmänna läroverken enbart rekryteras ur lektorernas led.

Den akuta krissituationen kräver ingripanden även på kort sikt. En viss lärarreserv finns ju inom de pensionerades led. Den egendomliga ordning som högst avsevärt reducerar vikariatersättningen till pensionerade statstjänstemän gör emellertid vikariaten föga lockande för dessa. I realskolans lägre klasser får man söka klara situationen med folkskollärarnas hjälp:

Hittills har dessa näppeligen lockats att ta vikariat vid högre skolor, då detta ur meritsynpunkt varit mindre förmånligt. Nu har emellertid skolöverstyrelsen föreslagit sådana ändringar, att villkoren icke längre ställer sig ogynnsamma. Man kan därför vänta en ganska livlig tillströmning av folkskollärare till realskolan. Fråga är om inte skolkommissionen tänker sig att länka in utvecklingen därhän att folkskollärarna i allt större utsträckning får ta hand om realskolans lägsta stadier. I varje fall under en krissituation, då de ökade årskullarna strömmar till kan det bli nödvändigt att disponera över snabbt utbildade lärarekrafter.

Urusel planläggning har framkallat tvångssituationer, som tyvärr inte medger riktigt goda lösningar.

Nu borde hr Myrdal ha varit hemma och upplyst sina vänner om hur det verkligen står till, skriver Eskilstuna-Kuriren (fp) med anledning av de senaste uppgifterna om svårigheterna med ryska handelsavtalet. Det är främst arbetskraften det hänger på. Vill inte hr Myrdal telegrafera hem och tala om hur man skall bära sig åt?

Eljes förutsågos, såsom redan framhållits, svårigheterna på ett mycket tidigt stadium. När det förut erinrades om att vi ju varken kunde lyfta oss själva i håret eller trolla fram tusentals man, så framställdes emellertid detta såsom förrök att vältra stenar i regeringens och det goda samförståndets väg österut. Hr Myrdal var utsatt för hets, och han fick i vederbörlig ordning del av resolutionskvarnens produkter. Hans ivrigaste tillbedjare hängde till och med en martyrgloria på honom. Det fanns inte ord nog starka när det gällde att fördöma oppositionens framhållande av de svårigheter, som uppenbarligen måste komma att möta.

Men nu är vi redan där. Regeringen, som var så ivrig, har icke skaffat den exportindustri som skall tillverka för Ryssland en enda man:

Kan man åtminstone inte mobilisera resolutionsskrivarna? Och kan inte mannen, som reste i behaglig tid undan det hela, komma hem ett slag och tala om hur det hela skall ordnas.

Den nye handelsministern lär inte ha lust att begära hans råd — vad det nu beror på.

Yttersta vänsterns uppfattning om demokrati och parlamentarism kritiseras av den liberala Ilta Sanomat i Helsingfors:

I de tre storas offentliga diskussion i regeringsfrågan väcker det uppmärksamhet att man särskilt på den yttersta vänsterns håll som acceptabel demokrati och parlamentarism erkänner endast en sådan lösning av regeringskrisen att ett parti som i vårt parlament representerar endast 1/4 bör ha en ledande ställning i den nya regeringen och att detta partis ekonomisk-politiska käpphästar skall bli bestämmande för de närmaste tidernas regeringsprogram. Särskilt anser man det utan vidare självklart att den fjärdedel av riksdagen som står utanför den nuvarande regeringskoalitionen bör behandlas som luft oberoende av att den synbarligen vore redo att medverka till regeringskrisens lösning med godkännande av den hittills följda allmänpolitiska riktningen. En parlamentarisk regering kan naturligtvis bildas även utan den nuvarande oppositionen, ja, t. o. m. av grupper som stöder sig på en riksdagsminoritet, men det demokratiska systemets ideella grundtanke är den att alla politiska och alla ekonomiska intressegrupper borde få vara med om samhällets ledning för att efter sin numerära andel representera sin egen sakkunskap och inverka även på politikens allmänna inriktning. Detta förutsätter även en god parlamentarism.

OFFICIELLT

Socialstyrelsen. Byråinspektör Brita Hasselrot föreslås till förste byråsekreterare på socialstyrelsens barnavårdsavdelning.

Läkarna. Lasarettsläkartjänsten vid Haparanda lasarett söks av t. f. lasarettsläkaren där Nils Arbrink och biträdande lasarettsläkaren O. von Zweigbergk, Norrköping.

— Lasarettsläkartjänsten vid Kristianstads lasaretts obstetrisk-gynekologiska avdelning söks av docenten vid Lunds universitet A. Lennér, t. f. överläkaren vid S:t Eriks sjukhus i Stockholm S. Westberg, biträdande överläkaren vid kvinnokliniken i Lund G. Ahltorp, biträdande lasarettsläkaren vid kvinnokliniken i Malmö H. Jedberg, lasarettsläkare Y. Plym Forshell, Gävle, och med. dr Rolf Fåhræus, Stockholm.

— Lasarettsläkartjänsten vid Nyköpings lasaretts barnavdelning söks av leg. läkarna Ingvar Alm, Erik Jacobsson och Olof Elgemark, Stockholm, Sven Joachimsson, Stocksund, samt Gösta Öberg och Kurt Palmén, Uppsala.

— Vid Vänersborgs lasarett söks lasarettsläkartjänsten på obstetrisk-gynekologiska avdelningen endast av t. f. lasarettsläkaren där Gunnar Svantesson, lasarettsläkartjänsten i ögonsjukdomar endast av t. f. lasarettsläkaren W. Nordlöw samt lasarettsläkartjänsten för barnsjukvård av leg. läkarna Erik Jacobsson, S. Jorup och O. Elgemark, Stockholm, Sven Joachimsson, Stocksund, samt Gösta Öberg och Kurt Palmén, Uppsala.

— Medicinalstyrelsen har hemställt om avsked med pension för provinsialläkare J. A. Ekberg i Storfors distrikt.

Telegrafverket. En förste byråsekreterartjänst på distriktsbyrån i Sundsvall söks av kontrollörerna S. Boström, Malmö, E. Dahlquist, Jönköping, och E. Ulfhagen, Sundsvall.

Prästerna. Till kyrkoherde i Gustavsbergs pastorat föreslår domkapitlet kyrkoherde A. S. Madison, Djurö, samt kyrkoadjunkterna K. O. Hallin, Sollentuna, och G. Roos, Lidingö, i nämnd ordning.

Universiteten. Teol. dr Harald Riesenfeld har förordnats till docent i Nya testamentets exegetik vid Uppsala universitet.

— Docent Gösta Vahlne skall vara biträdande lärare i hygien vid Karolinska institutet till 1 juli.

Läroverken. Till rektor vid Hässleholms läroverk från 1 juli föreslår skolöverstyrelsen lektorn vid Karlstads läroverk Gunnar Sigfrid Swensson.

— Teckningslärare E. I. Hammarberg och slöjdlärare P. H. Gartell har förordnats till lärare i teckning respektive slöjd vid Djursholms samskola från 1 juli.

— Skolöverstyrelsen har till ett lektorat i modersmålet och historia med samhällslära vid Östra real i Stockholm i första rummet föreslagit lektor A. E. Sjöding vid Hvitfeldtska läroverket och i andra adjunkten vid läroverket A. M. H. Johnsson.

— Teol. kand. Sven Sundell, Sundsvall, har antagits till e. o. adjunkt. Han skall till 1 juli tjänstgöra vid läroverket i staden samt därefter vid samrealskolan i Höganäs.

— Till en adjunktur i kristendom och historia med samhällslära vid Jönköpings läroverk förordar eforus i likhet med rektor adjunkterna David Johansson, Falköping, och Olof Nyberg, Sölvesborg, i denna ordning.

Realskolorna. Skolöverstyrelsen har föreslagit adjunkt N. J. Sundberg vid Södra latin i Stockholm till rektor vid samrealskolan i Mariestad från 1 juli.

Seminarierna. Skolöverstyrelsen har föreslagit fil. dr J. B. Björkseth, Falun, till lektor i modersmålet vid folkskoleseminariet där; lektorn vid Kalmar folkskoleseminarium S. I. Sjöholm till lektor i modersmålet vid folkskoleseminariet i Göteborg; adjunkten vid Karlstads läroverk Leif Dannert till lektor i modersmålet och historia med samhällslära vid folkskoleseminariet där; adjunkten vid Vasa realskola i Stockholm Tage Larsson till lektor i modersmålet och historia med samhällslära med undervisningsskyldighet företrädesvis i historia vid folkskoleseminariet i Karlstad; adjunkten vid Luleå läroverk N. O. V. Wester till lektor i modersmålet och historia med samhällslära vid folkskoleseminariet där; ämnesläraren vid Norra kommunala mellanskolan i Stockholm J. H. E. Strandberg till lektor i historia med samhällslära och geografi vid folkskoleseminariet i Luleå; lektorn vid Växjö läroverk A. W. Åkerlund till lektor i modersmålet och tyska vid folkskoleseminariet i Lund; adjunkten vid Vasa läroverk i Göteborg T. Lindstedt till lektor i modersmålet och historia med samhällslära vid folkskoleseminariet i Lund; adjunkten vid Norra latin C. J. Ernolv till lektor i modersmålet och engelska vid folkskoleseminariet för kvinnliga elever i Stockholm; docenten vid Uppsala universitet Ragnar Simonsson till lektor i modersmålet och historia med samhällslära vid folkskoleseminariet där; lektorn vid Försvarets läroverk i Uppsala E. Vanäs till lektor i matematik och fysik vid folkskoleseminariet där samt rektorn vid samrealskolan i Hallsberg B. Bolin till lektor i modersmålet och historia med samhällslära vid folkskoleseminariet i Linköping. En utnämning av Bolin till tjänsten skal dock inte föranleda rubbning i hans rektorsförordnande, varför fil. dr J. V. Elgeskog, Lund, föreslås förordnad till innehavare av tjänsten.

Yrkesundervisningen. Överstyrelsen för yrkesutbildning har förordnat överlärare C. H. Nyström att fortfarande t. o. m. 30 juni 1948 vara rektor vid Bureå kommuns skolor för yrkesundervisning.

— Överlärare A. Rydström, övningsskollärare P. S. Olén och ingenjör S. A. R. Westberg har förordnats att fortfarande t. o. m. 30 juni 1950 vara rektorer, Rydström vid Emmaboda köpings, Olén vid Haparanda stads och Westberg vid Norra Råda kommuns skolor för yrkesundervisning.

— Tillsyningslärare E. A. Axbe har förordnats att fortfarande t. o. m. 30 juni 1949 vara rektor vid Lessebo köpings skolor för yrkesundervisning och folkskollärare L. J. Barenius att t. o. m. 30 juni 1952 vara rektor vid Köpings stads skolor för yrkesundervisning.

Veterinärerna. Regementsveterinärtjänsten vid Skånska kavalleriregementet sökt av bataljonsveterinären vid Herrevadsklosters remontdepå Börje Lavesson och bataljonsveterinären vid fältveterinärkåren I. J. Bjurström, Skara.

Lediga tjänster. En 1:ste underläkartjänst vid Sabbatsbergs sjukhus, en 2:e d:o vid Södersjukhuset, en konsult. läkartjänst vid S:t Eriks sjukhus i Stockholm, 1:e provinsialläkartjänsten i Kronobergs län, provinsialläkartjänsterna i Roslags Näsby, Oxelösunds, Ingelstads, Mörbylånga, Vessigebro och Skara distrikt, stadsläkartjänsten i Tranås, bataljonsläkartjänsten vid Bodens artillerireg., en 2:e underläkartjänst vid Västerbottens läns centralsanatorium i Hällnäs, en bef. som 1:e byråingenjör och en d:o som byråingenjör hos Väg- och vattenbyggnadsstyrelsen, sju byrådirektörstjänster vid statens järnvägar, en lektorstjänst i engelska och franska vid kommunala gymnasiet i Katrineholm, en lektorstjänst i kristendomskunskap vid h. allm. lärov. i Lidingö, en lektorstjänst i engelska och franska vid h. allm. lärov. i Växjö, en lektorstjänst i engelska och franska vid h. allm. lärov. i Östersund, en lektorstjänst i engelska och franska vid h. allm. lärov. i Örnsköldsvik, en lektorstjänst i tyska och engelska vid h. allm. lärov. i Linköping, en lektorstjänst i engelska och franska vid h. allm. lärov. för flickor i Örebro, en lektorstjänst i kristendomskunskap vid h. allm. lärov. i Sundsvall, en adjunktstjänst i modersmålet och engelska vid h. allm. lärov. i Kalmar, en e. o. ämneslärartjänst (manl.) i engelska och tyska, tillika rektorsbef. vid h. folksk. i Kumla stad, en d:o (manl.) i modersmålet, tyska och engelska vid Degerfors h. folksk., en fast kvinnl. ämneslärartjänst vid Värnamo folkhögsk., en bef. som konstruktör av 2 kl. vid centrala flygverkstaden, Malmslätt, förordnanden som besiktningsveterinär i Alingsås och Sölvesborg, en kontorsbiträdestjänst å landskansliet i Västernorrlands län, en biträdestjänst i Vättle, Ale och Kullings domsaga, bef. som föreståndare för lantbrukskem. kontrollstationen i Kristianstad, landsfiskalsassistenttjänsterna i Arboga och Ramnäs landsfiskalsdistrikt, en bef. om översköterska vid Restads sjukh., Vänersborg, en distriktssköterskatjänst i Tingsryd, en skolsköterskatjänst vid Göteborgs nya elementarläroverk samt en vaktmästartjänst vid realskolan i Malmö kungörs till ansökning lediga. Vidare ledigförklaras en ord. folkskollärar- och organisttjänst i Norrlanda, Gotlands län, en (manl.) i Södra Råda, Gullspång, en i Buttle, Gotlands län, och en i Skänings-Åsaka, Skara, en e. o. slöjdlärartjänst i Råda, Mölnlycke, en ord. folkskollärartjänst (manl.) i Sturup, Börringe, samt en e. o. småskollärarinnetjänst i Helseryd, Hjälmseryds distrikt.

Skandinavisk konvention. Förslaget till konvention med Danmark och Norge om erkännande och verkställighet av domar i brottmål har nu underställts lagrådet. Konventionen innebär att vissa slags domar

Företag och arbetare i gemensam kamp mot brandfaran säkrar produktionen

ETT EXEMPEL (från Borås Wäfveri AB):

På ett par sekunder

kan varje plats i Borås Wäfveri AB nås med effektiv vattenbegjutning vid eldsvådetillbud. Med 20 meters mellanrum genom hela företaget är smalslang upphängd i skåp och kopplad till vattenledning.

Med ett enkelt handgrepp

rycker arbetaren ned slangen från skåpet, öppnar kranen och fattar munstycket. Slangen rullas upp medan han springer fram mot eldhärden. I nästa ögonblick är faran avvärjd.

Varje manlig arbetare

är utbildad brandman, och genom täta övningar och inspektioner hålls personal och materiel ständigt i högsta trim. Genom tekniska förbättringar motarbetas metodiskt brandrisk efter brandrisk, och alla utsatta punkter hålls under effektiv kontroll. Många förslag till förbättringar har kommit fram från arbetarna, och företagsledningen sky ingen ansträngningar för att öka brandberedskapen.

*Ett par exempel bland många på brandförebyggande åtgärder vid Borås Wäfveri AB

Angrör isoleras metodiskt

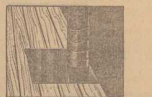

Skyddsglas hindrar att lampan antänder bomull

Textilindustrien tillhör de ur brandsynpunkt farligaste. Eldsvådetillbud inträffar också ofta och skulle lätt få ödesdigra följder, om de ej möttes med en perfekt brandberedskap. Vad företagsledning och arbetare gemensamt kunnat uträtta i den brandfarliga textilindustrien kan säkerligen också åstadkommas i andra industriföretag, där risken för brand i regel är mindre. Landets intresse kräver att produktionen tryggas mot eld — genom *effektiv samverkan mellan företag och arbetare.*

Samverkan mot brandfaran säkrar produktionen

SVENSKA FÖRSÄKRINGSBOLAGS RIKSFÖRBUND

© Tingstensamlingen
Publicerad med tillåtelse av Dagens Nyheter AB.